

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714217122
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714217122.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov, matky: Ing. J. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., ul. B. A. č. XXXX/X a otca: Ing. W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., ul. Q. č. XXXX/X, o zvýšenie výživného na maloletého, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 20P/280/2014-119 zo dňa 4. augusta 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 20P/280/2014-119 zo dňa 04.08.2015 otca zaviazal platiť na maloletého V. V., nar. XX.XX.XXXX zvýšené výživné vo výške 150 eur mesačne od 01.12.2014 vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Nedoplatok na výživnom od 01.12.2014 do 31.07.2015 v celkovej výške 400 eur súd otcovi povolil splácať v splátkach po 15 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 23P/170/2011-45 zo dňa 09.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP/32/2012-67 zo dňa 16.05.2012 vo výroku o výživnom na maloletého V. V.. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 1, 2, 4 prvá veta, 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“).

Porovnaním okolností dôležitých pre stanovenie výšky výživného v čase skoršieho rozhodovania v januári 2012 s okolnosťami v čase súčasného rozhodovania v auguste 2015 mal preukázané, že v priebehu času za 3 roky a 8 mesiacov došlo k takým zmenám, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného na maloletého, ide o zmeny, ktoré sa výraznejším závažnejším spôsobom prejavili v pomeroch účastníkov nielen na krátky čas a ktoré súd vyhodnotil ako dôvodné na zmenu výšky výživného. Maloletý už nie je v materskej škôlke, kde matka nič neplatila, lebo išlo o predškolskú výchovu, ale žiakom základnej školy, od septembra nastúpi do 4. triedy a začatie plnenia povinnej školskej dochádzky možno považovať za podstatnú zmenu pomerov spojenú s pribudnutím nákladov na školské potreby, pomôcky, aktivity, stravovanie a školský klub (výdavky na klub 150 eur, na stravu cca 240 eur, na ďalšie platby škole 195,03 eur, na školské potreby 106,50 eur). Podstatne vyššie sú výdavky na uspokojovanie bežných hmotných potrieb s pribúdajúcim vekom, rastom, fyzickým a psychickým vyspievaním (strava, oblečenie, obutie, hygienické a kozmetické potreby) aj výdavky spojené s návštevou psychologičky v Trnave a to aj v dôsledku rastu cien v spoločnosti (v súhrne vzrástli spotrebiteľské ceny v roku 2013 o 1,4

%, v roku 2014 v porovnaní s rokom 2013 klesli v úhrne o 0,1 % a za 7 mesiacov roka 2015 sa v úhrne znížili o 0,3 % v porovnaní s rovnakým obdobím roka 2014, vyvíjali sa teda pozitívnejším smerom ako napríklad v r. 2012, kedy miera inflácie dosiahla v priemere 3,6 %). Na celú dobu od posledného rozhodnutia došlo k podstatnej zmene. Ak sa prihladne na sumu zo strany matky, ktorá určite nemôže byť rovnaká ako u otca, lebo sa okrem finančného zabezpečenia podieľa na jeho potrebách a plní si vyživovaciu povinnosť osobnou starostlivosťou, zabezpečovaním každodenných potrieb a uspokojovaním bytovej potreby, čo je postavené na roveň finančnému plneniu, tak potom je to primeraná suma pre zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletého. Tiež matka netvrdí, že v súvislosti s Aspergerovým syndrómom (autistická porucha) má maloletý zvýšené výdavky, len konštatuje, že ním trpí a je individuálne začlenený do bežnej triedy. Pravdou je, že po určitú časť školského roka mal asistentku a matka chce o ňu požiadať aj v novom školskom roku. K zmene pomerov došlo aj u rodičov, ich skúmaním súd zistil, že sa zvýšila čistá mzda matky pri porovnaní s rokom 2014 o cca 176 eur a znížila u otca o cca 185 eur a nepridala im žiadna ďalšia vyživovacia povinnosť. Otec aj pri zníženej mzde cca 830 eur je v súčasnosti v takej finančnej situácii, že je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť zvýšené výživné 150 eur a splácať nedoplatok po 15 eur, výživné predstavuje necelú šestinú jeho príjmu a na jeho potreby a potreby syna vysokoškoláka mu ostáva cca 665 eur. Zvýšenie potom nie je také, aby ohrozilo alebo zhoršilo ich doterajšiu životnú úroveň. Navyiac otec je od 02.10.2013 spoločníkom v ArtBrain, s.r.o., Brvnište spolu s Y. A., jeho priateľkou, kde sú súčasne aj konatelia. Ak nedostáva za túto prácu žiadne finančné prostriedky a ani spoločnosť nemá zisk, hoci má veľmi veľa predmetov podnikania, nemôže to ísť na ťarchu maloletého. Možno to považovať za vzdanie sa zárobku alebo majetkového prospechu, ktorým by ešte mohol zlepšiť svoju finančnú situáciu. Rovnako jeho syn vysokoškolák nemá od matky ani minimálne výživné, ktoré je povinný podľa Zákona o rodine platiť každý rodič bez ohľadu na jeho možnosti a schopnosti, hoci jej odbudla vyživovacia povinnosť k dcére a mohol žiadať o prispievanie vyššou sumou, nie 6,64 eur, ako je to teraz a to aj napriek tomu, že má len invalidný dôchodok, čo neznamená, že by nemohla pracovať, záleží na miere poklesu schopnosti vykonávať prácu. Súd prihladol na podieľanie sa otca na výchove v rámci stretávania sa každú druhú sobotu v jeho domácnosti, organizovanie mu v tom čase rôzneho programu, zakupovanie oblečenia, vecí na využívanie voľného času, ktoré však väčšinou ostávajú u neho. Na druhej strane takéto správanie možno považovať za štandardný prístup každého rodiča k plneniu svojich rodičovských práv a povinností, ktoré nemôže byť obmedzené len na platenie výživného, keď otec neprispel napríklad žiadnym spôsobom na školské výdavky. Neprihladol na výdavky na dopravu za synom zo Žiliny do Martina a späť, na ktoré otec poukázal, lebo ak chce byť so synom, tieto musí vynaložiť. Zobral do úvahy to, že časť potrieb maloletého je krytá prídavkami na dieťa, ktorých výška sa nezmenila, zvýšenie o 0,98 eur a u obidvoch rodičov výdavky bývania, ktoré platia len sami, lebo bývajú s deťmi, ktoré nemajú svoj vlastný príjem. U matky spolu mesačne predstavujú 275,57 eur, čo je na osobu 91,86 eur a u otca 188,50 eur, na osobu 94,25 eur.

Pri rozhodovaní o výške výživného súd komplexne posúdil finančné možnosti otca, jeho majetkové pomery, rovnako možnosti a pomery matky, ale aj zvýšené potreby maloletého. Výživné zvýšil od 01.12.2014, od prvého dňa mesiaca, v ktorom matka podala návrh. Výživné sa platí mesačne vopred a súd považoval za prirodzené a spravodlivé zvýšiť výživné od prvého dňa mesiaca, v ktorom bol návrh podaný, lebo ide o maloleté dieťa a nie odo dňa podania návrhu ako pri plnoletom dieťati. Potom pri takto upravenom výživnom vznikol otcovi nedoplatok 400 eur (ako rozdiel medzi doteraz určeným a novoupraveným výživným - zvýšenie o 50 eur x 8 mesiacov) a umožnil mu ho splácať v splátkach po 15 eur mesačne, ktoré považoval za primerané. Nebolo možné určiť nižšie splátky, bude ho splácať 27 mesiacov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods.1 O. s. p. - konanie vo veciach starostlivosti o maloletých) a súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec dieťaťa.

Tvrdil, že zvýšenie výživného nemá opodstatnenie z vývoja životných nákladov a rastu cien.

Z porovnania príjmu matky od r. 2011 do r. 2014 je podľa otca dieťaťa zrejmé, že došlo k podstatným zmenám. Jeho mzda sa znížila, mzda matky dieťaťa sa zvýšila. Táto skutočnosť je podľa neho výraznou zmenou pomerov. Okrem toho z porovnania priemerného čistého mesačného príjmu v domácnosti matky dieťaťa (spolu 1.089,78 eur v prepočte na 1 osobu 363,23 eur) a jeho (spolu 782,22 eur, v prepočte na 1 osobu 391,11 eur) je vidieť, že životná úroveň z hľadiska priemerných príjmov matky a jeho a celkových

príjmov na domácnosť je prakticky rovnaká, pretože nároky maloletého vo veku 9 rokov, žiaka základnej školy nie sú ani zďaleka také veľké ako na dospelého syna V., ktorý je študent vysokej školy a žije s ním v spoločnej domácnosti.

Podľa otca dieťaťa pokiaľ súd neprihliadol na jeho výdavky na dopravu za synom v rámci stretávania uviedol, že maloletý mu viackrát povedal, že chce, aby pre neho chodieval autom, čiže takýto spôsob cestovania je predovšetkým v záujme maloletého.

V ďalšej časti odvolania vytýkal súdu, že mal v rámci dokazovania zabezpečiť a objektívne zistiť bytové pomery a vybavenie domácnosti a to kolíznym opatrovníkom u neho aj matky, resp. dieťaťa (matka dieťaťa vlastní 4-izbový bytu, nadštandardný nielen veľkosťou, ale aj vybavením, zrušením plynovej prípojky musela investovať do nových, už elektrických spotrebičov, LCD televízor v každej izbe, mobil, počítač, tablet). Uvedené navrhol vykonať vo svojom stanovisku doručenému súdu dňa 20.03.2015 pričom súd na tento návrh nijako nereagoval, ani neodôvodnil prečo ho neakceptoval v rámci dokazovania. Vyššie uvedené skutočnosti nemajú nič spoločné so zabezpečovaním základných životných potrieb, ale sú nadštandardom, na udržiavanie ktorého chce matka získať aj peniaze určené na výživné a nie sú skutočnými potrebami dieťaťa.

V ďalšej časti odvolania otec dieťaťa uviedol, že kolízny opatrovník si na pojednávaní neplnil zastupovanie dieťaťa riadne, ale len formálne. Len mechanicky sa priklonil návrhu matky, pričom návrh odôvodnil len všeobecným pojmom „záujem dieťaťa“. Tvrdenie kolízneho opatrovníka nie je podložené reálnymi úkonmi, ktoré orgán SPODaSK mal vo veci vykonať, a nie je teda relevantné.

Podľa otca dieťaťa súd akceptoval a uznal v prípade matky platbu nájomného vo výške 207,53 eur napriek tomu, že doklad, ktorý predložila matka je 3 roky staré potvrdenie Spoločenstva vlastníkov bytu V. B. A. č. XXXX s predpisom mesačných zálohových platieb od 01.03.2012. v tejto súvislosti súd nedostatočne zistil a overil skutočnú výšku výdavkov na bývanie matky. Tvrdenie súdu ohľadne výdavkov na návštevu psychologičky v Trnave nie je ničím preukázané. Samotná správa z vyšetrenia nie je dôkaz o nákladoch. Matka a maloletý vlastní železničný preukaz preto za dopravu do Trnavy neplatia. Maloletý syn v súvislosti s Aspergerovým syndrómom a prideleným asistentom v škole nemá žiadne zvýšené náklady, nepotrebuje žiadne kompenzačné pomôcky, osobitnú výživu, špeciálne oblečenie, obuv a pod. Mimo školského klubu nemá žiadne mimoškolské alebo športové aktivity, na ktoré by mohol prispievať. V ďalšej časti považoval za nepravdivé tvrdenie súdu, že ako konateľ a spoločník spoločnosti Art Brain, s.r.o. sa bez vážneho dôvodu vzdal majetkového prospechu, ktorý z toho mohol mať. Spoločnosť vznikla v r. 2013, za rok 2013 bola spoločnosť v strate 907,33 eur. Za rok 2014 bol celý zisk 439,37 eur zaúčtovaný s neuhradenou stratou minulých rokov. Na dôkaz pripojil daňové priznanie za r. 2013, 2014 a zápisnicu z valného zhromaždenia z 06.03.2015.

Podľa otca dieťaťa súdu preukázal, že prispievať svojmu maloletému synovi aj nad rámec určeného výživného, pričom matka vôbec nerešpektuje súdom určenú povinnosť informovať ho o potrebách syna. Maloletému by určite prispel na začiatku školského roka na potrebné školské pomôcky, ak by o týchto potrebách vedel a určite by sa podieľal na poplatkoch v škole, ak by mu to matka dala vedieť. V inom konaní matka v rámci vyjadrenia z 16.04.2013 uviedla, že synovi kúpil stavebnicu v sume cca 20 eur a lego v hodnote 46,99 eur.

Otec dieťaťa navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a potvrdiť platnosť pôvodného rozsudku Okresného súdu v Martine č. k. 23P/170/2011-45 z 09.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP/32/2012-67 zo dňa 16.05.2012.

Podľa matky dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu všetky informácie, ktoré na pojednávaní uviedla, sú pravdivé. Zvýšenie výživného na maloletého je opodstatnené a primerané jeho potrebám a je v možnostiach a schopnostiach otca, aby touto sumou prispieval na jeho výživu.

Opatrovník dieťaťa sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie napadnuté odvolaním v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k

zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Výživné sa určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmenou pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností (na jednej či druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde napr. o také zvýšenie, či zníženie (odôvodnený pokles) zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Takou zmenou pomerov môže byť vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zníženie vyživovacej povinnosti povinného, ale aj invalidita povinného a pod.

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že porovnal okolnosti dôležité pre stanovenie výšky výživného v čase skoršieho rozhodovania v januári 2012, to znamená, že vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 23P/170/2011-45 zo dňa 09.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP/32/2012-67 zo dňa 16.05.2012, ktorým súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matke a otcovi uložil povinnosť platiť výživné 100 eur mesačne od 01.11.2011 s okolnosťami v čase súčasného rozhodovania v auguste 2015. Konštatoval však aj rozsudok č. k. 20P/171/2012-122 zo dňa 06.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.07.2013, ktorým súd zamietol v celom rozsahu návrh otca o zníženie výživného lebo zníženie príjmu otca nebola taká vážna zmena, aby odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti, jeho príjem sa pohyboval na úrovni 823 eur mesačne. Podľa odvolacieho súdu bolo okresný súdom potrebné porovnať okolnosti zistené pri poslednom rozhodnutí o výživnom a to rozsudkom č. k. 20P/171/2012-122 zo dňa 06.02.2013 so súčasným stavom. Aj keď okresný súd neporovnával teda obdobie z r. 2013 ale obdobie z r. 2012 so súčasným obdobím z obsahu spisu ako i odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že mal zistené odôvodnené potreby maloletého, schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov aj v tomto období. Z toho dôvodu odvolací súd konštatuje, že okresný súd dostatočne zistil skutkový stav na základe ktorého došlo tiež k podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa ako i na strane povinného rodiča. Maloletý mal v tom čase 6 rokov a začal navštevovať 1. ročník základnej školy, v súčasnej dobe je maloletý vekovo starší, má 9 rokov, navštevuje 4. ročník základnej školy a jeho výdavky predstavujú náklady na oblečenie, obutie, školské potreby, mimoškolské aktivity. Otec dieťaťa mal za r. 2013 priemernú čistú mesačnú mzdu 886,46 eur, 858,48 eur za r. 2014 a 794,83 eur za 5 mesiacov r. 2015. Od 02.10.2013 mal aj príjem z podnikateľskej činnosti nakoľko bol spoločníkom a konateľom s.r.o. ArtBrain, s.r.o., so sídlom Brvnište č. 475, IČO: 47 433 426 (podľa zistenia odvolacieho súdu na internetovej stránke obchodného registra do 27.11. 2015). Priemerná čistá mzda matky dieťaťa za r. 2013 predstavovala sumu 713,03 eur, sumu 725,74 eur za r. 2014 a 684,80 eur za 5 mesiacov r. 2015. Obidvaja rodičia mali a aj majú ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Otec dieťaťa k V. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, navštevuje vysokú školu a na ktorého jeho matka prispieva sumou 6,64 eur. Matka dieťaťa má vyživovaciu povinnosť k F. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorý žije s ňou v spoločnej domácnosti, navštevujúcemu vysokú školu a na ktorého otec dieťaťa prispieva výživným v sume 190 eur mesačne. Od času posledného rozhodnutia, od vydania ktorého uplynuli viac ako 2 roky. došlo tak aj podľa odvolacieho súdu k podstatnej zmene pomerov na strane dieťaťa, ktoré je vekovo staršie, príjem rodičov dieťaťa vzrástol a teda aj otca dieťaťa, ktorý predstavoval nielen príjem z pracovnej činnosti ale i podnikateľskej činnosti. Za primeranú zákonným hľadiskám (odôvodnené potreby dieťaťa, schopnosti a možnosti rodičov a majetkové pomery) aj odvolací súd preto považoval sumu 150 eur mesačne, ktoré výživné je otec dieťaťa schopný platiť bez ohrozenia zabezpečenia svojich potrieb.

Odvolanie otca dieťaťa odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Možno súhlasiť s ním v tom, že jeho príjem z pracovnej činnosti sa znížil, ale jeho príjem v rozhodnom období predstavoval aj príjem z podnikateľskej činnosti. Okrem toho pokiaľ podľa zistenia odvolacieho súdu už nie je spoločníkom a konateľom s.r.o. ArtBrain tak nie je tomu tak v dôsledku výmazu spoločnosti z obchodného registra ale možným odplatným prevodom obchodného podielu. Pokiaľ otec dieťaťa v odvolaní namietal zvýšenie príjmu matky dieťaťa tak je potrebné konštatovať, že v konaní bolo zistené, že ide o minimálne zvýšenie. Okrem toho táto si vyživovaciu povinnosť k maloletému vzhľadom na jeho vek plní v súčasnej dobe hlavne výkonom osobnej starostlivosti. Preto aj otcom dieťaťa v rámci dokazovania

navrhované zisťovanie majetkových pomerov matky dieťaťa predstavujúcich vybavenie jej domácnosti nebolo potrebné akceptovať zo strany okresného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že venovať všetky sily čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších odôvodnených potrieb detí podľa svojich faktických možností a schopností v súlade s ust. § 62 zákona o rodine, je povinnosťou oboch rodičov (teda tak matky ako aj otca) a výživné voči deťom zároveň má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Nie je preto dôvodné žiadať od matky, aby zabezpečovala úhradu všetkých zvýšených výdavkov na dieťa, keď táto si svoju vyživovaciu povinnosť plní i osobnou starostlivosťou o maloletého. Podľa odvolacieho súdu je pravdou ako otec dieťaťa uvádza, že nemožno porovnávať výdavky maloletého s výdavkami jeho plnoletého, vysokú školu navštevujúceho syna V. ale na tomto mieste okresný súd správne poukázal na povinnosť syna domáhať sa aspoň minimálneho výživného od svojej matky. S poukazom na ust. 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, čiže od 01.07.2015 v sume 27,126 eur. Na tvrdenie otca dieťaťa v odvolaní o nedostatočnom zastupovaní kolízneho opatrovníka odvolací súd neprihliadol, pretože z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že tento v konaní postupoval podľa pokynov súdu, pojednávania sa osobne zúčastnil a predniesol k veci návrh. Ďalej k poukazovaniu, že maloletý nemá výdavky so svojim zdravotným stavom (Aspergerov syndróm) a okrem školského klubu nemá žiadne aktivity, na ktoré by mohol prispievať uvádza, že výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a zdravý vývoj dieťaťa (kultúrne, rekreačné potreby a pod.). Ostatné otcom dieťaťa uvádzané dôvody nepovažoval odvolací súd za také, aby mali vplyv na iné posúdenie veci. Vzhľadom na uvedené tak výživné v danej veci vyššie o sumu 50 eur mesačne v žiadnom prípade nie je neodôvodnené.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa ust. 219 ods. 1 O. s. p.

Podľa ust. 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o maloleté deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.). Odvolací súd preto rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e príпустné.